

Til lovforslag nr. L 000

Folketinget 2020-21

Skriftlig fremsættelse (10. december 2020)

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om adgang til iværksættelse af midlertidig arbejdsfordeling som led i håndteringen af covid-19 og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Lovforslag nr. L 000)

Lovforslaget udmønter en række elementer fra Trepartsaftale om forlængelse af midlertidig arbejdsfordelingsordning, som regeringen og arbejdsmarkedets parter har indgået i november 2020. Ordningen har til formål at hjælpe virksomheder, der fortsat er udfordret af coronakrisen, til at undgå afskedigelser.

Lovforslaget udmønter følgende elementer i trepartsaftalen om forlængelse af den midlertidige arbejdsfordelingsordning:

- Forlængelse af ordningen
- Udvidet fleksibilitet ved kollektivt at kunne aftale nedsettelse af arbejdstiden inden for de pågældende organisationers overenskomstområde med op til 80 pct.
- Opsagte medarbejdere kan pålægges at arbejde i samme omfang som ansatte, der omfattes af arbejdsfordeling, hvis opsagte medarbejdere modtager fuld løn
- Håndteringen af tvister i Arbejdsretten
- Forlængelse af perioden med suspension af forbrug af dagpenge for medlemmer omfattet af en arbejdsfordelingsordning og en midlertidig arbejdsfordelingsordning

- Undtagelse for automatisk genindplacering i en dagpengeperiode for medlemmer omfattet af en midlertidig arbejdsfordelingsordning

- Ophævelse af beskæftigelseskravet for arbejdsgivers betaling af fast arbejdsgiverbidrag til ledige omfattet af en midlertidig arbejdsfordelingsordning samt arbejdsgiverbidrag indgår ikke i opgørelsen af det maksimale antal G-dage pr. år

- Undtagelse for månedskontrol for medlemmer omfattet af en midlertidig arbejdsfordelingsordning

På grund af den ekstraordinære situation er der behov for, at lovforslaget hastebehandles. Det forudsætter en række dispensationer fra reglerne i Folketingets forretningsorden.

Lovforslagets hastende karakter er også årsagen til, at lovforslaget ikke har været sendt i høring, og at det ikke har været muligt at sikre vedtagelse af lovforslaget senest 4 uger før den 1. januar eller den 1. juli.

Det foreslås derfor, at lovforslaget træder i kraft hurtigst muligt og får virkning fra ikrafttrædelsen.

De samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget skønnes at medføre offentlige merudgifter efter skat og tilbageløb og inklusiv de adfærdsmæssige konsekvenser på 3,2 mio. kr. i 2020, 498,8 mio. kr. i 2021, 7,9 mio. kr. i 2022 og 27,6 mio. kr. i 2023.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.